
Bezwaar tegen beschrijving en waardering functie logopedist/communicatietrainer, bezwaar gegrond omdat enkele werkzaamheden niet in de beschrijving waren opgenomen, uiteindelijk heeft dit geen gevolg voor de waardering van de functie

Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

Uitspraak 2011-152

1. Verloop van het geding:

Appellante heeft op 4 juni 2010 van haar leidinggevende de functiebeschrijving Logopedist/ Communicatietrainer ontvangen. Omdat zij zich niet in de functiebeschrijving kon herkennen heeft zij bezwaar gemaakt. Dat bezwaar werd behandeld door een interne commissie, die o.a. adviseert de functie Senior Logopedist/Communicatieadviseur te noemen. De uitkomst van deze procedure is echter niet tot genoegen van appellante. Zij handhaaft haar bezwaar waarop het opnieuw wordt behandeld in een echte Interne Bezwarencommissie. Echter vooruitlopend op "de afronding van de bezwaarschriftenprocedure" besluit verweerder al op 11 februari 2011 appellante in de functie Senior Logopedist/Communicatietrainer, schaal 9, te benoemen. Dat gebeurt onder de conditie dat "als de bezwarenprocedure leidt tot een andere wijziging in (functie)naam en/of salarisschaal" er een nieuwe akte van benoeming zal volgen. Na behandeling van het bezwaar adviseert de Interne Bezwarencommissie de functiebeschrijving onder punt 3.1 aan te passen door steeds te spreken over: "... de (totale) communicatie en communicatiemiddelen .." en de functie Senior Logopedist /Communicatietrainer t.b.v. appellante te handhaven. Daarop besluit verweerder op 27-5-2011 het advies van de Interne Bezwarencommissie over te nemen, maar – in strijd daarmee – benoemt hij appellante in de functie Logopedist / Communicatietrainer (schaal 9). Appellante is het daarmee niet eens.

2. Het standpunt van appellante:

Appellante brengt naar voren dat zij zich niet herkent in haar functiebeschrijving omdat daarin niet naar voren wordt gebracht dat zij in groepslessen vakonderwijs taal verzorgt. Anders dan logopedisten in andere instellingen die een paar leerlingen met gelijksoortige stoornissen gelijktijdig behandelen, geeft appellante groepslessen. Die groepslessen kunnen volgens appellante worden gezien als vakonderwijs taal. Aan het begin van het jaar maakt zij een schema met te behandelen thema's voor het komende schooljaar. Dit schema is als jaarplanning de leidraad voor het taalonderwijs voor alle leerkrachten. Ook geeft appellante wekelijks aan alle onderbouwgroepen en op één na alle middenbouwgroepen groepslogopedie. Daarbij bezoekt zij de klassen en geeft dan aan alle leerlingen vakles taal. Dat doet zij meestal samen met de muziekdocent die de thema's ondersteunt met muziek. De inhoud van de lessen sluit aan bij de leerlijnen en kerndoelen voor het cluster 1-onderwijs. Verder maakt appellante aan het begin van het jaar een individueel plan van aanpak (handelingsplan) per leerling. Ook heeft appellante een aan de doelgroep aangepast taalprogramma geschreven

waarvan de lessen op de centrale schijf van de computer staan. Andere leerkrachten kunnen zo lezen welke kernbegrippen en taalfuncties per week aan bod komen zodat ze daarbij met hun lessen kunnen aansluiten.

Ook mist appellante in haar functiebeschrijving het werk dat zij een geruim aantal jaren heeft verricht voor het "Paraplu – project". Dat betrof het ontwikkelen van de kerndoelen voor cluster- 1 onderwijs, het ontwikkelen van leerlijnen voor cluster-1 onderwijs en het ontwikkelen van een leerlingvolgsysteem voor cluster – 1 onderwijs. Binnen dat project heeft zij een voortrekkersrol vervuld. Het project loopt nog steeds, maar appellante besteedt er momenteel veel minder tijd aan dan voorheen.

Verder zegt appellante dat zij in haar functiebeschrijving haar specialisatie Neuro Developmental Treatment mist evenals haar Muelleropleiding. Beide opleidingen heeft zij gevolgd op verzoek van verweerder.

Ook geeft appellante aan dat de vorige directeur van mening was dat zij in schaal 10 thuis hoorde. Omdat die waardering ongebruikelijk was voor logopedisten heeft hij dat sinds 2006 – op basis van een mondelinge afspraak - gecompenseerd door méér uren uit te laten betalen dan het aantal contracturen. Appellante besluit met de opmerking dat zij er van uit gaat dat door de invoering van FUWA PO haar salaris niet lager zal uitvallen.

M.b.t. de doorlopen procedure is appellante van mening dat die nogal onduidelijk is geweest omdat twee verschillende interne commissies haar bezwaar zouden hebben behandeld. Daarbij had ze de eerste commissie aangezien voor de interne bezwarencommissie, maar dat was een andersoortige commissie, terwijl ze de tweede commissie – de echte interne bezwarencommissie – had aangezien voor de externe bezwarencommissie omdat er externe leden in zaten.

3. Het standpunt van verweerder:

Verweerder bevestigt dat de vorige directeur inderdaad met appellante een regeling had getroffen om het salarisverschil tussen schaal 9 en 10 te compenseren. Daarbij was het de bedoeling die regeling te laten voort duren tot de invoering van FUWA PO, waarna het salarisverschil bij de invoering van Fuwasys PO zou worden gecorrigeerd zodat de compensatieregeling kon worden opgeheven. Na het vertrek van de vorige directeur ontstond er echter een nieuwe situatie omdat de nieuwe directeur vond dat de looncompensatie van appellante onjuist was. Verweerder was van mening dat speciale loonafspraken aanleiding gaven tot misverstanden en dat hij daarom bij de invoering van Fuwasys PO alles had teruggeschoefd dat niet klopte. Daarbij werd ook de looncompensatie van appellante ingetrokken.

Verder stelt verweerder dat de groepslessen zijn afgeschaft en dat nu sprake is van individuele logopedische behandeling in kleine groepen van leerlingen met een soortgelijke stoornis.

Ook merkt verweerder op dat principieel is gekozen voor twee soorten logopedisten, een basis Logopedist in schaal 8 en een gespecialiseerde Logopedist / Communicatietrainer in schaal 9.

Verweerder bevestigt dat de doorlopen procedure wat verwarrend is geweest.

4. Ontvankelijkheid van het bezwaar:

Op grond van de CAO-PO 2009 kan de Commissie binnen een bezwarentermijn van 6 weken worden verzocht te beoordelen of (1) de waardering van de functie correct is en (2) of de functiebeschrijving van appellante overeenkomt met de aan hem opgedragen taken.

Het bezwaarschrift is tijdig ingediend. Nu ook overigens niet is gebleken van redenen voor niet - ontvankelijkheid, is appellante ontvankelijk in haar bezwaren.

5. Oordeel van de Commissie:

De Commissie heeft ter zitting getracht duidelijk te krijgen wat partijen verdeeld houdt.

Vastgesteld wordt dat de functiebeschrijving van appellante op het moment dat die werd vastgesteld – i.v.m. het geven van groepslessen - niet overeenkwam met de opgedragen werkzaamheden. Doch door de medewerking aan en aanwezigheid van een docent muziek bij de groepslessen behoeft het geven van die lessen geen verschil te maken m.b.t. de waardering.

Verder is inmiddels het werk voor het Paraplu – project sterk verminderd. Voor de waardering van de functie behoeven deze werkzaamheden overigens geen verschil te maken omdat zij binnen de bandbreedte van schaal 9 passen.

Dat de N.D.T. en de Mueller opleiding zijn gevolgd mag waar zijn, doch dat is niet voldoende relevant voor de functiebeschrijving en -waardering

6. De beslissing:

De Commissie vindt de bezwaren van appellante tegen het niet opnemen in haar functiebeschrijving van het geven van groepslessen taal gegrond. De Commissie vindt echter ook dat het geven van deze groepslessen, nog afgezien van het feit dat het geven van groepslessen taal behoort tot de functie van docent, vanwege de voortdurende medewerking van een docent muziek, niet dermate verzwarend is dat dit tot een hogere waardering van de functie moet leiden. Het bezwaar van appellante tegen de functiewaardering acht de Commissie dan ook ongegrond.

Ten overvloede geeft de Commissie verweerder in overweging bij wijze van overgangsregeling voor appellante van 1 januari 2010 tot 1 augustus 2011 het oude salarisniveau te handhaven omdat de groepslessen in die periode nog werden gegeven.

Dit is op grond van de CAO PO 2009 artikel 5.6 lid 3 een bindende uitspraak voor werkgever en werknemer.